

Panium - Numărul treisprezece

Întoarcerea la Panium

Jeff Pippenger

2026-02-17

De la Cezareea lui Filip la Cezareea Maritimă, cu un popas pe drum la Muntele Schimbării la Față; Petru îi simbolizează pe cei o sută patruzeci și patru de mii care ajung la jalonul Sărbătorii Trâmbițelor, în linia construită pe cele două linii de douăzeci și două de versete din Leviticul douăzeci și trei, în conjuncție cu perioada Cincizecimii din timpul lui Hristos. Leviticul douăzeci și trei, crucea, Cincizecimea și trimiterea lui Corneliu după Petru; sunt toate aduse împreună, linie peste linie, prin simbolismul orei a treia, a șasea și a noua.

Hristos la ceasul al treilea, al șaselea și al nouălea pe cruce, Petru la ceasul al treilea și al nouălea la Cincizecime și Corneliu la ceasul al nouălea, Petru la ceasul al șaselea la Iope și la ceasul al treilea la Cezareea lui Filip se corelează cu Daniel unsprezece, versetele treisprezece până la cincisprezece, căci Cezareea lui Filip este, de asemenea, Panium.

Petru predica din cartea lui Ioel la Cincizecime, iar când Petru și-a prezentat mesajul casei lui Corneliu, Duhul Sfânt a fost revărsat peste Neamuri, așa cum fusese revărsat peste iudei la Cincizecime. Revărsarea Duhului Sfânt pentru iudei și apoi pentru Neamuri a preînchipuit revărsarea Duhului Sfânt din zilele de pe urmă. Revărsarea din zilele de pe urmă este dublă, începând cu o stropire la 9/11, care în cele din urmă progresează către proclamarea Strigării de la miezul nopții, ce ajunge până la legea duminicală, și apoi devine strigătul cel tare al îngerului al treilea, acolo și atunci când ploaia târzie este revărsată fără măsură.

Bucurați-vă dar, fiii Sionului, și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El v-a dat ploaia timpurie cu măsură și va face să coboare pentru voi ploaie, ploaia timpurie și ploaia târzie, în luna dintâi. Ariile vor fi pline de grâu, iar teascurile vor da peste ele de vin și de untdelemn. Vă voi înapoia anii pe care i-au mâncat lăcustele, viermii, omizile și gărgărițele, marea Mea oștire pe care am trimis-o în mijlocul vostru. Ioel 2:23-25.

Petru îi reprezintă pe cei care participă la istoria stropirii moderate a ploii timpurii, de la 11 septembrie până la legea duminicală, și, de asemenea, la ploaia târzie, care restaurează „anii” ce reprezintă cele patru generații ale Adventismului de Ziua a Șaptea laodicean, distruse prin răzvrătirea în escaladare. În templu, la ceasul al nouălea, Petru a prezentat restaurarea anilor din cartea lui Ioel.

Pocăiți-vă deci și întoarceți-vă, pentru ca păcatele voastre să fie șterse, ca să vină de la fața Domnului vremuri de înviore; și să vă trimită pe Iisus Hristos, care mai înainte v-a fost propovăduit; pe care cerul trebuie să-L primească până la vremurile restaurării tuturor lucrurilor, despre care Dumnezeu a vorbit prin gura tuturor sfinților Săi proroci, de la începutul lumii. Căci Moise, în adevăr, a zis părinților: Un proroc ca mine vă va ridica Domnul, Dumnezeul vostru, dintre frații voștri; pe el să-l ascultați în toate câte vă va spune. Și va fi că

orice suflet care nu va asculta de acel proroc va fi nimicuit din mijlocul poporului. Da, și toți prorocii, de la Samuel și cei ce au urmat după el, câți au vorbit, au vestit, de asemenea, despre zilele acestea. Faptele Apostolilor 3:19-24.

Ștergerea păcatelor este lucrarea finală a lui Hristos în judecata de cercetare, iar ștergerea lor începe de la Casa lui Dumnezeu.

Căci a sosit vremea ca judecata să înceapă de la casa lui Dumnezeu; și dacă începe mai întâi cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? Și dacă cel drept cu greu se mântuiește, unde se vor înfățișa cel nelegiuit și păcătosul? De aceea, cei ce suferă după voia lui Dumnezeu să-I încredințeze paza sufletelor lor, făcând binele, ca unui Creator credincios. 1 Petru 4:17-19.

Petru a înțeles, la Cincizecime și, de asemenea, în casa lui Corneliu din Cezareea de la mare, că ceea ce este scris în cartea lui Ioel se împlinea. Cincizecimea reprezintă legea duminicală, când judecata se încheie pentru casa lui Dumnezeu, iar apoi trece la Neamuri. Mesajul lui la legea duminicală este același mesaj proclamat la sosirea Strigătului de la miezul nopții. Proclamația alfa este începutul perioadei profetice care se încheie cu proclamația omega. Petru îi reprezintă pe cei care proclamă mesajul, iar mesajul începe cu împuternicirea lui, care este marcată de dezlegarea asinului Islamului. Asinul este dezlegat pentru a marca începutul Strigătului de la miezul nopții și este dezlegat din nou la legea duminicală, care este încheierea Strigătului de la miezul nopții.

Prin urmare, Petru îi reprezintă de asemenea pe aceia care au prezis atacul Islamului împotriva Statelor Unite. Solia lui Petru la Strigarea de la miezul nopții este o rectificare a soliei care a marcat prima dezamăgire și începutul timpului întârzierii. Prin urmare, Petru îi reprezintă pe aceia care vestesc solia Strigării de la miezul nopții, care au trecut de prima probă fundamentală care a sosit în 2024 și s-a încheiat la 8 mai 2025, odată cu alegerea primului papă american, în împlinirea versetului paisprezece din Daniel unsprezece.

Perioada de la Sărbătoarea Trâmbițelor până la Cincizecime este al treilea test și piatra de încercare a perioadei Cincizecimii, reprezentată în Leviticul 23. Un principiu al celor trei îngeri pe care Sora White l-a identificat este, de asemenea, aritmetică elementară. Ea afirmă că nu poți avea o a treia solie fără prima și a doua. Fiindcă Petru predică din cartea lui Ioel la legea duminicală a Cincizecimii, atunci el de asemenea învață din Ioel la începutul proclamării soliei Strigătului de la miezul nopții, care este piatra de încercare și al treilea test al perioadei Cincizecimii. Prin urmare, Petru îi reprezintă pe cei credincioși în timpul procesului de testare în trei etape, care a început când Apocalipsa lui Isus Hristos a fost desigilată, începând cu 31 decembrie 2023. Dacă Petru este prezent la a treia etapă, trebuie să fi parcurs primele două etape, căci nu poți avea o a treia fără prima și a doua.

Perioada pecetlirii celor o sută patruzeci și patru de mii a început la 9/11 și a deschis un proces de testare în trei trepte, reprezentat de chemarea trâmbiței de la 9/11 la întoarcerea la temelii, iar apoi a sosit testul primei dezamăgiri din 18 iulie 2020. Al treilea test al istoriei este legea duminicală. Un pustiu profetic a survenit la 18 iulie 2020, iar în cadrul acelei perioade de pustie, în iulie 2023, un „glas” a început să strige, iar apoi, la 31 decembrie 2023, la douăzeci și doi de ani după 9/11, a

început desigilarea Apocalipsei lui Isus Hristos. 2023 până la legea duminicală (când are loc împlinirea desăvârșită a celor 2.300 de zile) identifică perioada de la 2023 până la legea duminicală drept începând cu „23” și încheindu-se cu „23”, căci ușa închisă de la 22 octombrie 1844 tipifică ușa închisă la legea duminicală. Profeția de 2.300 de ani este reprezentată de „23” din 2.300.

1844 a fost sfârșitul istoriei primului și celui de-al doilea înger. Istoria a început odată cu sosirea primului înger în 1798 și s-a încheiat patruzeci și șase de ani mai târziu, în 1844. Acei patruzeci și șase de ani reprezintă templul millerit în care Hristos a intrat deodată în 1844. Templul omenesc este construit pe baza a „23” de cromozomi atât pentru bărbat, cât și pentru femeie, marcând astfel „23” drept simbol al lucrării pe care Hristos a început-o în 1844. Acea lucrare consta în unirea divinității Sale cu umanitatea noastră. Isus folosește lumea naturală pentru a ilustra pe cea spirituală, iar lucrarea care a început în 1844, la încheierea celor 2.300 de ani, este reprezentată de unirea celor „23” de cromozomi masculini cu cei „23” de cromozomi feminini. Când un bărbat se căsătorește cu o femeie, ei devin un singur trup, iar această căsătorie este ceea ce Hristos a început în 1844. Ușa închisă din 1844 corespunde ușii închise a legii duminicale, iar simbolul acelei uși închise este „23”.

Intervalul de la 31 decembrie 2023 până la „23”-ul legii duminicale identifică o perioadă care începe cu un „23” alfa și se încheie cu un „23” omega. Acest interval reprezintă, de asemenea, perioada templului celor o sută patruzeci și patru de mii. Aceeași istorie este un fractal al perioadei de la 11 septembrie până la legea duminicală. Anul 1844 este reprezentat de numărul „23” și identifică începutul judecării de cercetare a morților. 11 septembrie identifică începutul judecării de cercetare a celor vii și, prin urmare, 11 septembrie poartă, de asemenea, numărul „23”. Perioada de la 11 septembrie până la legea duminicală este o perioadă cu un „23” alfa și un „23” omega. Perioada de la 2023 până la legea duminicală este un fractal al perioadei de la 11 septembrie până la legea duminicală și este perioada în care templul celor o sută patruzeci și patru de mii este ridicat. Templul millerit a fost o perioadă de patruzeci și șase de ani, dar în zilele de pe urmă timpul nu mai este; iar cei patruzeci și șase de ani milleriți de la începutul Adventismului tipifică aceeași perioadă la încheierea Adventismului, iar acea perioadă începe și se încheie cu „23”, producând numărul millerit patruzeci și șase.

Toate cele trei istorii reprezintă un proces de testare în trei etape (Milleriții, 11 septembrie până la Legea duminicală și 2023 până la Legea duminicală). Istoria a început cu sunetul trâmbiței lui Mihail, care i-a înviat pe Moise și Ilie la 31 decembrie 2023, iar când Mihail, care este Hristos, învie, El face aceasta la sunetul unei trâmbițe.

Căci Însuși Domnul Se va pogori din cer cu un strigăt, cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu: și cei morți în Hristos vor învia întâi. 1 Tesaloniceni 4:19.

Mihail este arhanghelul, iar glasul lui, împreună cu trâmbița lui Dumnezeu, este cel prin care are loc învierea, iar Epistola lui Iuda ne înștiințează că Mihail l-a înviat pe Moise.

Însă arhanghelul Mihail, când, împotrivindu-se diavolului, a purtat o dispută cu privire la trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă împotriva lui o judecată de ocară, ci a zis: "Domnul să te mustre." Iuda 1:9.

Hristos, ca Mihail, arhanghelul, a desigilat Revelația despre Sine la 31 decembrie 2023, când El i-a înviat pe Moise și pe Ilie, cei doi martori care au fost uciși la 18 iulie 2020. Atunci a sosit testul alfa al temeliei externe. Îngerul care a coborât la 9/11 a sunat din trâmbița lui Ieremia, pe când El îi chema pe cei credincioși înapoi la temelile milerite, și, în paralel cu aceasta, trâmbița lui Mihail a introdus testul temeliiilor. Testul este reprezentat de Daniel 11:14, unde „jefuitorii poporului tău” stabilesc vedenia externă. Mileriții au identificat că Roma a fost aceea care a împlinit versetul și a stabilit vedenia.

Din 8 mai 2025, a început edificarea templului pe piatra din capul unghiului și pe piatra de temelie. Treizeci de ani după 1996 — când mesajul desigilat în 1989 a fost stabilit în mod formal — a început procesul de formalizare a mesajului desigilat la 31 decembrie 2023.

Formalizarea din 1996 a mesajului din 1989 a avut loc la două sute douăzeci de ani după sosirea subiectului său istoric în 1776. Despecetluirea din 2023 a urmat la douăzeci și doi de ani după ce formalizarea din 1996 a fost confirmată la 11 septembrie 2001, prin manifestarea profetică a Islamului.

Petru îi reprezintă pe mesagerii acestei istorii sacre care trec atât testul fundamentului, cât și testul templului. Testul templului include corectarea mesajului eșuat din 18 iulie 2020. La treizeci de ani după ce mesajul din 1989 a fost formalizat în 1996, testul templului include lucrarea de corectare și apoi de reproclamare a mesajului unui atac islamic asupra orașului Nashville, Tennessee. Formalizarea mesajului din 1989 a fost reprezentată de publicarea, în 1996, a revistei intitulată „Time of the End”. Revista a tratat ultimele șase versete din Daniel unsprezece și a identificat legea duminicală în Statele Unite. În mod providențial, o lucrare inactivă, care fusese deja numită „Future for America” cu ani înainte, a fost încredințată lucrării noastre, de către foștii directori ai acelei lucrări, care nu aveau lumină asupra mesajului din 1989.

În 1996, lucrarea noastră a devenit Future for America, și a apărut publicația care expunea mesajul ce identifica viitorul Americii așa cum este reprezentat în ultimele șase versete ale capitolului unsprezece din Daniel. Statele Unite își începuseră ascensiunea profetică în 1776, iar „22” de ani mai târziu, la timpul sfârșitului, în 1798, Statele Unite și-au început rolul de a șasea împărăție a profeției biblice, „220” de ani după 1776. În 1996, mesajul despre Statele Unite în profeție a fost formalizat. Cei „220” de ani de la 1776 și cei „22” de ani de la acel punct până în 1798 se leagă de William Miller, care și-a susținut primul discurs public în 1831, „220” de ani după publicarea Bibliei King James. Începutul și sfârșitul Adventismului accentuează formalizarea mesajului care este dezpecetluit la timpul sfârșitului.

La treizeci de ani după 1996, în 2026, proba templului cuprinde lucrarea de corectare a mesajului din 18 iulie 2020. Astfel, mesajul alfa din 1989, mesajul pentru generația finală, care a fost formalizat în 1996, a început o perioadă de treizeci de ani care s-a încheiat cu proba corectării și formalizării unui mesaj. Acei treizeci de ani sunt un simbol al preoției celor o sută patruzeci și patru de mii, care vor formaliza mesajul strigării de la miezul nopții. Petru îi reprezintă pe cei care îndeplinesc acea lucrare în perioada celei de-a doua probe omega a templului.

Sora White ne informează că Dumnezeu îngăduie ca eroarea să pătrundă în mijlocul poporului Său, cu scopul de a-i determina să studieze.

Dumnezeu Își va deștepta poporul; dacă alte mijloace dau greș, erezii vor pătrunde în mijlocul lor, care îi vor cerne, despărțind pleava de grâu. Domnul îi cheamă pe toți cei ce cred Cuvântul Său să se trezească din somn. A venit o lumină de preț, potrivită pentru vremea aceasta. Este adevăr biblic, care arată primejdiile ce stau chiar asupra noastră. Această lumină ar trebui să ne conducă la un studiu sârguincios al Scripturilor și la o examinare cât se poate de critică a pozițiilor pe care le susținem.

Această afirmație este o porțiune dintr-un pasaj care va constitui încheierea integrală a acestui articol. În articole și în întâlnirile noastre de Sabat pe Zoom, am confundat unele simboluri în analiza noastră a pasajului Daniel 11:10–15 și, deși am operat corecțiile necesare, am fost abătut de la a duce la bun sfârșit seria de articole despre Panium — bătălia care duce la legea duminicală. A sosit acum timpul să revenim la Panium, iar când o vom face, vom avea o linie suplimentară de dovezi, reprezentată de Petru la Cezareea lui Filip, care este Panium.

Vom reveni acum la considerațiile noastre asupra versetelor zece până la șaisprezece din Daniel, capitolul unsprezece, care ilustrează istoria ascunsă a versetului patruzeci. Ne-am oprit în septembrie, așadar au trecut aproximativ cinci luni.

Petru îi îndeamnă pe frații săi să „crească în har și în cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.” Ori de câte ori poporul lui Dumnezeu sporește în har, el va dobândi neîncetat o înțelegere mai clară a Cuvântului Său. Va discerne lumină și frumusețe noi în sfințele adevăruri ale Cuvântului Său. Acest lucru a fost adevărat în istoria bisericii în toate veacurile și tot astfel va continua până la sfârșit. Însă, pe măsură ce viața duhovnicească autentică slăbește, a existat întotdeauna tendința de a nu mai înainta în cunoașterea adevărului. Oamenii se mulțumesc cu lumina deja primită din Cuvântul lui Dumnezeu și descurajează orice cercetare ulterioară a Scripturilor. Devin conservatori și caută să evite discuțiile.

Faptul că nu există nicio controversă sau tulburare în mijlocul poporului lui Dumnezeu nu trebuie socotit drept dovadă concludentă că ei rămân statornici în învățătura sănătoasă. Există teme de teamă că s-ar putea să nu discearnă limpede între adevăr și rătăcire. Atunci când cercetarea Scripturilor nu suscită întrebări noi, când nu se ivește nicio deosebire de opinie care să-i îndemne pe oameni să cerceteze Biblia personal, pentru a se încredința că au adevărul, vor fi mulți acum, ca odinioară, care se vor ține de tradiție și se vor închina la ceea ce nu cunosc.

Mi s-a arătat că mulți care mărturisesc că au cunoașterea adevărului prezent nu știu ce cred. Ei nu înțeleg dovezile credinței lor. Nu au o apreciere justă a lucrării pentru timpul de față. Când va veni timpul încercării, vor fi oameni care acum predică altora și care, examinând pozițiile pe care le susțin, vor constata că sunt multe lucruri pentru care nu pot da o explicație satisfăcătoare. Până ce nu sunt astfel puși la probă, nu-și cunosc marea lor neștiință. Și sunt mulți în biserică ce iau de la sine înțeles că înțeleg ceea ce cred; dar, până când se ivește controversa, nu-și cunosc propria slăbiciune. Când sunt despărțiți de cei de aceeași credință și constrânși să stea singuri și de unii singuri pentru a-și explica credința, vor fi surprinși să vadă cât de confuze sunt ideile lor despre ceea ce acceptaseră ca adevăr. Este cert că a existat printre

noi o îndepărtare de Dumnezeu cel viu și o întoarcere spre oameni, punând înțelepciunea omenească în locul înțelepciunii divine.

Dumnezeu Își va trezi poporul; dacă alte mijloace dau greș, ereziile vor pătrunde în mijlocul lui și îl vor cerne, despărțind grâul de pleavă. Domnul îi cheamă pe toți cei ce cred Cuvântul Său să se trezească din somn. A venit o lumină prețioasă, potrivită pentru timpul acesta. Este adevăr biblic, care arată primejdiile ce stau chiar asupra noastră. Această lumină ar trebui să ne conducă la un studiu sârguincios al Scripturilor și la o examinare cât se poate de critică a pozițiilor pe care le susținem. Dumnezeu dorește ca toate implicațiile și pozițiile adevărului să fie cercetate temeinic și stăruitor, cu rugăciune și post. Credincioșii nu trebuie să se rezeme pe supoziții și pe idei neclare cu privire la ceea ce constituie adevărul. Credința lor trebuie să fie întemeiată ferm pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca, atunci când va veni timpul încercării și vor fi aduși înaintea consiliilor ca să răspundă pentru credința lor, să poată da socoteală de nădejdea care este în ei, cu blândețe și cu teamă.

Agitați, agitați, agitați. Subiectele pe care le prezentăm lumii trebuie să fie pentru noi o realitate vie. Este important ca, în apărarea doctrinelor pe care le considerăm articole fundamentale ale credinței, să nu ne îngăduim niciodată să folosim argumente care nu sunt într-un tot solid. Acestea pot sluji la reducerea la tăcere a unui împotrivor, dar nu onorează adevărul. Ar trebui să prezentăm argumente solide, care nu numai că îi vor reduce la tăcere pe oponenții noștri, ci și vor trece proba celei mai atente și mai pătrunzătoare cercetări. În cazul celor care s-au instruit ca dezbătători există un mare pericol ca ei să nu mânuiască Cuvântul lui Dumnezeu cu nepărtinire. În fața unui oponent, efortul nostru stăruitor ar trebui să fie acela de a prezenta subiectele într-un asemenea mod încât să trezească convingerea în mintea lui, în loc să căutăm doar să dăm încredere credinciosului.

Oricare ar fi progresul intelectual al omului, să nu creadă nici pentru o clipă că nu este nevoie de o cercetare temeinică și neîncetată a Scripturilor pentru mai multă lumină. Ca popor, suntem chemați în mod individual să fim cercetători ai profeției. Trebuie să veghem cu stăruință, pentru a discerne orice rază de lumină pe care Dumnezeu ne-o va prezenta. Se cuvine să prindem primele licăriri ale adevărului; iar prin studiu însoțit de rugăciune se poate dobândi o lumină mai clară, care poate fi prezentată altora.

Când poporul lui Dumnezeu stă în tihnă și se mulțumește cu lumina pe care o are în prezent, putem fi siguri că El nu le va acorda favoarea Sa. Este voia Sa ca ei să înainteze neîncetat, pentru a primi lumina sporită și mereu crescândă care strălucește pentru ei. Atitudinea actuală a bisericii nu-I este plăcută lui Dumnezeu. S-a strecurat o încredere de sine care i-a făcut să nu mai simtă nevoia de mai mult adevăr și de o lumină mai mare. Trăim într-un timp în care Satana lucrează la dreapta și la stânga, înaintea și înapoia noastră; și totuși, ca popor, dormim. Dumnezeu voiește ca o voce să se audă, trezind poporul Său la acțiune.

În loc să deschidă sufletul pentru a primi raze de lumină din cer, unii lucrează în direcția opusă. Atât prin presă, cât și de la amvon au fost prezentate opinii cu privire la inspirația Bibliei care nu au aprobarea Duhului sau a Cuvântului lui Dumnezeu. Este cert că niciun om sau grup de oameni nu ar trebui să se încumete să promoveze teorii asupra unui subiect de o importanță atât de mare, fără un limpede «Așa zice Domnul» care să le susțină. Iar când oamenii, înconjurați

de slăbiciuni omenești, influențați într-o măsură mai mare sau mai mică de influențele înconjurătoare și având înclinații ereditare și cultivate, care sunt departe de a-i face înțelepți sau îndreptați spre cele cerești, se încumetă să pună la judecată Cuvântul lui Dumnezeu și să hotărască ce este divin și ce este omenesc, ei lucrează fără sfatul lui Dumnezeu. Domnul nu va face să propășească o astfel de lucrare. Efectul va fi dezastruos, atât asupra celui care se angajează în ea, cât și asupra celor care o primesc ca pe o lucrare de la Dumnezeu. Scepticismul a fost trezit în multe minți prin teoriile prezentate cu privire la natura inspirației. Ființe finite, cu vederile lor înguste și mioape, se consideră competente să critice Scripturile, spunând: «Acest pasaj este necesar, iar acela nu este necesar și nu este inspirat.»

Hristos nu a dat nicio astfel de învățătură cu privire la Scripturile Vechiului Testament, singura parte a Bibliei pe care o aveau oamenii vremii Sale. Învățăturile Sale erau menite să le îndrepte mintea către Vechiul Testament și să aducă într-o lumină mai clară marile teme prezentate acolo. De veacuri, poporul lui Israel se îndepărtase de Dumnezeu și pierduse din vedere adevăruri de preț pe care El li le încredințase. Aceste adevăruri erau acoperite de forme și ceremonii superstițioase care le ascundeau adevărata semnificație. Hristos a venit să înlăture molozul care le întunecase strălucirea. Le-a așezat, ca pe niște pietre prețioase, într-o nouă montură. El a arătat că, departe de a disprețui repetarea adevărurilor vechi, familiare, a venit să le facă să apară în adevărata lor putere și frumusețe, a căror slavă nu fusese niciodată discernută de oamenii vremii Sale. El Însuși, Autorul acestor adevăruri revelate, putea să le descopere oamenilor adevărul lor înțeles, eliberându-le de interpretările greșite și teoriile false adoptate de conducători spre a se potrivi propriei lor stări nesfințite, lipsei lor de spiritualitate și de iubire față de Dumnezeu. El a lepădat ceea ce lipsise aceste adevăruri de viață și de putere vitală și le-a redat lumii în toată prospețimea și forța lor originară.

Dacă avem Duhul lui Hristos și suntem împreună lucrători cu El, ne revine să ducem mai departe lucrarea pe care El a venit s-o împlinească. Adevărurile Bibliei au ajuns din nou umbrite de obiceiuri, tradiții și doctrine false. Învățăturile greșite ale teologiei populare au produs mii și mii de sceptici și necredincioși. Există erori și inconsecvențe pe care mulți le denunță ca fiind învățătura Bibliei, dar care sunt în realitate interpretări greșite ale Scripturii, adoptate în veacurile întunericului papal. Mulțimi au fost conduse să îmbrățișeze o concepție eronată despre Dumnezeu, așa cum iudeii, induși în eroare de erorile și tradițiile vremii lor, aveau o concepție falsă despre Hristos. 'Dacă ar fi știut, nu L-ar fi răstignit pe Domnul slavei'. Ne revine să descoperim lumii adevărul caracter al lui Dumnezeu. În loc să criticăm Biblia, să căutăm, prin precept și prin exemplu, să prezentăm lumii adevărurile ei sacre, dătătoare de viață, pentru ca să 'vestim virtuțile Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată'.

Relele care s-au strecurat treptat în mijlocul nostru i-au îndepărtat pe nesimțite pe persoane și pe biserici de evlavie față de Dumnezeu și au zăvorât puterea pe care El dorește să le-o dea.

Fraților mei, lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să rămână întocmai cum este. Să nu-și îngăduie înțelepciunea omenească să slăbească tăria nici măcar a unei singure afirmații a Scripturii. Avertismentul solemn din Apocalipsa ar trebui să ne prevină împotriva adoptării unei asemenea poziții. În numele Stăpânului meu, vă poruncesc: „Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este pământ sfânt.” Mărturii, volumul 5, 707-711.